

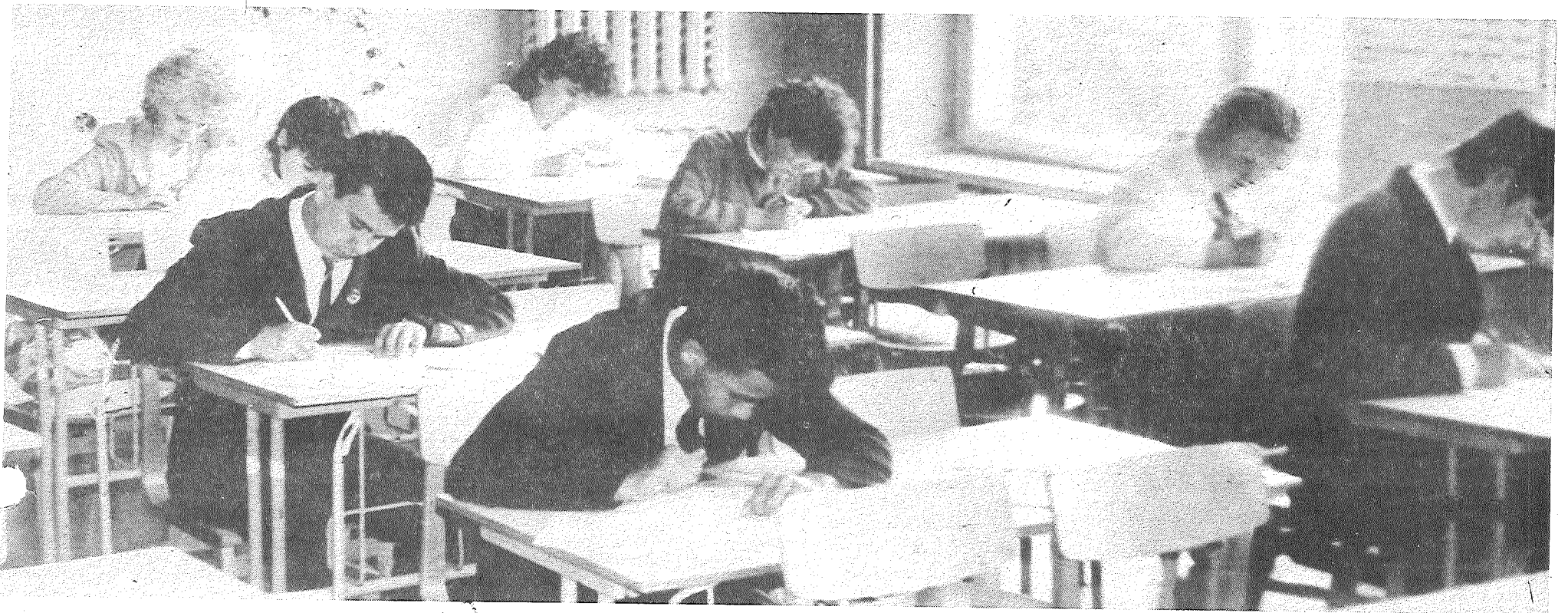
JAUNAIS CELS

Agrofirmas „Sorkonais Oktobris“ laikrosts

Cena 5 kop.

«Esi sveicināta!..» un «Paliec sveika!...»

«Esi sveicināta, vidusskola.» Tā šogad 6. jūnijā varēja sacīt tie 9. klašu audzēkņi, kas bija sekmīgi nokārtojuši iestājesāmus - dzimtajā valodā un literatūrā (rakstot sacerējumu) un matemātikā.

Sāda jauna kārtība, kad par tiesībām turpināt izglītību vidējā mācību iestādē, tai skaitā arī vidusskolā, jākārto eksāmeni, izturot sava veida konkursu. Šodienas skolēniem ir jaunums. Riebiņu vidusskolā bija viena no nedzajām bāzes skolām rajonā, kurā eksāmenus kārtoja ne tikai pašu audzēkņi, bet arī apkārtējo skolu deviņklasnieki. Latviešu plūsmā pārbaudījumā piedalījās Riebiņu, Galēnu un Dravnieku skolas audzēkņi, bet krievu plūsmā — tie apkārtējie bērni, kas mācības vēlas turpināt Riebiņu vidusskolā, ieskaitot pat kaimiņu rajona — Krjuku devingadīgās skolas absolventus.

Jaunums bija arī tas, ka eksāmenu rezultāti tika

vērtēti pēc 10 punktu sistēmas. No pārbaudījumu kārtošanas skolas pedagogiskā padome nolēma atbrīvot tos skolēnus, kas visu mācību gadu saņēmuši lielā tīkai labas un veicamas atzīmes.

Interesanti atzīmēt, ka sacerējumu temati bija orientēti uz to, lai reflektanti varētu parādīt ne tikai savas zināšanas literatūrā un pareizrakstības prasmi, bet arī attieksmi pret dzīvi, nākotni, dabas aizsardzību. Saturīgākie darbi bija riebniešiem Ingai Geduševei, Anatolijam Kudrjašovam, Mārietei Budrēvičiai, Inārai Strukai. Dīemžēl krievu plūsmā bija arī audzēknes, kas eksāmenos neleguva minimāli nepieciešamo punktu skaitu, lai varētu turpināt vidējo izglītību. Taču ceļš uz vienkāršas profesijas apgušanu viņām nav liegts. Kopumā Riebiņu vidusskolā 10. klase ir nokomplektēta.

Pašlaik eksāmenus skolā vēl turpina kārtot 11.

klase. Skaita ziņa neliela, pedagogiem tā rūpes nesagādā. Trešdaļa audzēkņu eksāmenos saņem tikai teicamu un labu vērtējumu, bet sacerējumu krievu valodā bez trijniekiem uzrakstīja pat vairāk nekā puse audzēkņu. Labākie no labākajiem — Larisa Marmarenko, Valentīna Oļšņikova, Larisa Sergejeva, Valērijs Trifonovs.

Arī 11. klasei eksāmenu kārtošanā bija jaunumi — audzēkņiem bija divi obligātie priekšmeti — krievu valoda un literatūra un matemātika — un vairāki izveles priekšmeti — fizika, ķīmija, ģeogrāfija, vēsture, bioloģija, latviešu un vācu valoda, atkarībā no tā, ar kuru nozari jaunieši saista savus nākotnes plānus.

22. jūnijā skolā būs pēdējais eksāmens — latviešu valodā. Bet tas pašas dienas otrajā pusē — izlaidums, kad Riebiņu vidusskolas absolventi sacīs: «Paliec sveika, vidusskolā!»

M. GEKISA

Vairāku mūsu agrofirmas darbinieku bērni apmeklēja bērnudārzu «Pasacīna», nu viņi jau pietiekami lieli, lai varētu sākt skolas gaitas. Notika šo sešgadīgo mazuļu izlaidums. Uz to viņi deradās ar ziediem un tautiskos

tērpos, audzinātājas Reģīna Cīvkule un Anita Zeile ar saviem absolventiem bija sagatavojuši arī atvaļdu koncerta programmu, kurā bija dota iespēja vecāku priekšā uzstāties katram no grupiņas. Piemīnā no bērnudārzā pava-

ditājiem gadiem saņēma skaistu grāmatu un vācīnus ar pašu un visas grupas krāsainām fotogrāfijām.

ATTELA: grupiņa ar audzinātājam uz dārzina lieveņa.

Paldies, dakter!

Sos vārdus bieži dzird ne tikai tas cilvēks baltajā virsvalkā, kam patiešām ir doktora zinātniskais grāds, bet arī vienkāršs darbarūķis ārsts, pat feldšērite no pieticīgā feldšēru un vecmāšu punkta, kādi ir katrā ciematā. Tā ir sena tradīcija, un, liekas, savādāk arī nevar tā īsti pateikties (nenemsim vērā honorāru, vai citu materiālu cienas apliecinājumu), kā vien ar šo vārdu cilvēkam, kas izglābis tev dzīvību, tavam radam, tuviniekam, dēlam vai meitai, tēvam vai mātei, izārstējis, atvieglojis ciešanas. Lai kāds kuram ir tituls, bet cilvēks baltajā virsvalkā izdarījis to, ko pratis, ko varējis. Nav svarīgi, kas viņš ir mediku kahortā, viņš visupirms ir tavš un mans dakteris, ārstētājs. Pat otrādi, jo mazāks ir amats cienījamam medikim, jo viņš ir tuvāk cilvēkiem.

Mūsu pagastā ir divi feldšēru un vecmāšu punkti — Riebiņos un Pieniņos, tajos strādā apzinīgi medicīnas darbinieki — Elvīra Strautmane un Marija Vanagele. (Marijas darba mūžs kopsaimniecībā jau «pārrāpēs» divu desmitu gadu kalnam.) Ir mums arī pašiem sava zobārste — Dzintra Ozoliņa, kura tāpat vairāk par divām desmitgadēm ārstē kolhozniekus, pļedvām arī laudis no rajona centra. Katrā no šiem punktiem ir pa sanitāram, tie raugās, lai būtu kārtība uz vietas, bet feldšēriem darbam stacionāros atvēlēta tikai neliela diennakts daļa, viss pārējais laiks palet profilaktiskajos izbraukumos un staidzamos izsaukumos. Par to, ka darba viņām ir vairāk nekā pietiekoši, pamēģināsim pastāstīt ar dažiem skaitļiem. Pagastam ir tās pašas robežas, kas arī kopus saimniecībai, arī agrāk tā bija starp lielākajām rajonā, bet tagad, kad vairākas lielās jau sadalīušās sīkākās vienībās, nostājusies to vietā — pie mums nedomā pārskatīt saimniecības robežas. Tad, lūk, uz šiem vairāk nekā 10,6 tūkstošiem hektāru lauksaimnieciski izmantotām zemes dzīvo 1900 cilvēku. Starp viņiem tādu, kam vajadzīga medicīnas darbinieku īpaša vērība: bērnu līdz 15 gadiem ir 372, un to, kuri sasnieguši pensionāru vecumu, — 482 cilvēki. Bet vai tad darba spējīgie lauku kopēji, lopkopēji un mehaniza-

tori, ciemata inteliģence var iztikt bez ārstnieciskās palīdzības!

Lūk, kāda liela un nemierīga ir mūsu mediku saimniecībai Darba apstākļi viņiem — kā visur lielākajā daļā. Zināms, kādi ir mūsu feldšēru un vecmāšu punkti, pa lielākajai daļai atrodas pļeļagotās telpās, kuras vārda tiešā nozīmē turas tikai uz darbinieku entuziasma un izdomas. Bet viņi nekurn, varbūt kādreiz pēc smagas darba dienas vienīgi viņu seļās nav tik laipns smaids, kā mums grībētos, tik mīli neskan balss, bet viņi nekad neatsaka palīdzēt lūdzējam, viņi neatlaidīgi atgādina par vienu no svarīgākajām sava darba šķautnēm — mazu un lielu iedzīvotāju profilaktiskajām apskatēm.

Saskanā ar apbūves ģenerālo plānu mūsu agrofirmas ciematā jābūt mūsdienīgai medicīniskai iestādei, kaut kam līdzīgam ambulancei ar 10 stacionārām gultām vai laikmetīgam medicīniskam punktam, kur kolhoznieki varēs arī ārstēties, nebraucot uz pilsētu. Un ne jau kaut kur aiz trejdeviņiem kalniem — jau nākamgad: grūdarbī rit pilnā sparā. Pašlaik vēl grūti detalizēti pateikt, kā strādās šī iestāde, cik un kādi kabinetī tajā būs ierīkoti mūsu līdzaicināties lauzu vajadzībām, tas viss vēl priekšā, bet mēs jau tagad gaidām, ka medicīnas darbinieku saime papildināsies vismaz ar vienu atbildīgu personu, kam būs akadēmiskā izglītība.

Rīt — tradicionālā Medicīnas darbinieku diena. Bet vai pietiek tikai ar vienu dienu, kad mēs izrādām cieņu cilvēkiem, kas rūpējas par visdārgāko — cilvēka veselību un darba spējam, par to, lai viņš varētu dzīvot pilnvērtīgi, lai neslimotu, lai veselī augtu viņa bērni, par to, lai ikvienā ģimenē iespējami retāk iegrīzētos kāda nelaime. Mums katru dienu jāteklājam mediku labajos padomos, ko vienmēr redzam kopā ar mums, katru dienu jāatceras viņi, tad ne reiz vien izdotos nāvē garām nelaimēm, par kurām viņi brīdina. Atcerieties, tas ir ļoti svarīgi mūsu ekoloģiski tik sarežģītajā dzīvē!

Sveicam jūs profesionāļos svētkos, dārgie medicīnas darbinieki no mūsu kopsaimniecības, un tos, kas rūpējas par agrofirmas rūpniecības uzņēmumu cilvēkiem. Lielu tums laim!

Slaucēju veikums 5 mēnešos

Slaucēja	Govju skaits grupā	Piens bruto izslauk. (c)		Izslauk. no govas (kg)		Taugu %
		1990. g.	+ vai - salīdz ar lepr. g.	1990. g.	+ vai - salīdz ar lepr. g.	
L. Fjodorova	46	1124	+345	2432	-710	
V. Golubeva	41	977	-230	2372	-22	
«Zabegi»	87	2101	+115	2404	-237	3,7
M. Čakule	27	774	+103	2826	+656	
V. Sidorova	28	712	+35	2541	+411	
A. Mikulāne	31	724	+111	2365	+430	
«Leiniški»	86	2210	+249	2569	+493	3,86
J. Bahanova	24	518	-242	2122	-331	
A. Stepankova	27	721	+78	2693	+366	
U. Amosova	26	566	+7	2210	+308	
«Duntiški»	77	1805	-157	2351	+126	3,63
L. Džerība	53	1052	+243	1992	+483	
F. Gulbinova	46	1028		2255		
K. Baikova	28	583	-247	2054	+546	
V. Ksendzova	33	782	-121	2340	+649	
«Zaseki»	160	3445	+534	2151	+644	3,86
I. Pisuka	48	959	+166	1993	+211	
A. Kirillova	49	980	+184	1997	+328	
O. Nazarova	32	694	-28	2162	+676	
S. Bazuleva	44	776	+401	1751	+476	
V. Kozlova	48	958	-59	1979	+160	
A. Meluškāne	48	1065	+126	2248	+384	
L. Ručica	52	1032	+75	2000	+104	
Z. Meluškāne	50	865	+36	1740	+105	
«Aizupieši»	371	7329	+901	1977	+251	3,95
R. Rubene	40	868	-45	2149	+25	
Z. Juhneviča	43	809	-68	1889	-188	
J. Lepuka	40	789	-185	1962	-271	
V. Conka	41	927	+2	2262	-212	
«Balbas»	164	3393	-316	2064	-155	3,9
A. Loginova	24	713	+17	2996	-244	
F. Danilova	27	660	+18	2462	-1355	
Z. Tumašova	25	619	-203	2498	-111	
A. Juganova	25	908	-135	3617	-441	
Dž. Mamedova	28	767	-91	2759	-55	
M. Lazareva	20	598	-64	2874	-373	
«Progress—I»	149	4265	-458	2861	-367	
J. Bobrova	60	1135	-176	1898	-248	
J. Kapustenoka	54	1384		2567		
N. Turubanova	56	1092	-73	1957	+84	
L. Mūrniece	34	773	-420	2249	+250	
T. Rublova	61	1133		1861		
G. Zelferte	59	1138		1923		
V. Mihailova	19	422	-686	2233	+352	
M. Vasiljeva	55	1081		1973		
«Progress—II»	398	8158	+1251	2047	+33	
«Progress»	547	12423	+793	2269	-109	3,69

Jaunais un nemainīgais

Ielūkosimies pārskatā par piena izslaukumiem agrofirmā. Vislielākais diennakts izslaukuma pieaugums salīdzinājumā ar pagājušo gadu ir Zaseku fermā. Tas tāpēc, ka te daļa Latvijas brūno govju, kas turklāt vēl slimoja ar leukozi, nomainītas ar melnraibajām. Bet tās krietnu kopēju rokas ir dāsnas piena devējas. Un Zaseku fermas laudis ātri vien atsavinājušies no saviem iepriekšējā gada pastāvīgajiem mīnusiem. Fermas vadītāja Feodosija Tolstopjatova nekad nav šaubījusies par sava kolektīva godprātību darbā. Savstarpēja saprašanās, pienākuma apziņa, kārtīgs darbs, — kāda vadītāja, tāds kolektīvs.

siju. Bet Latgales skopā zeme izaudzē stipra kaluma cilvēkus. Arī Fedai nav svešs bargs dzīves rūdījums. Vecākā māsa, palīgs mammai, viņa skolā varēja pabeigt tikai tolaik obligātās septiņas klases, kaut gan galva bija laba. Tēvs nepārnāca no frontes, tāpēc Fedas bērniņa bija vēl grūtāka nekā citiem kolhoznieku bērniem. Cetrpadsmit gadu vecumā viņa aizgāja uz fermu par slaucēju. Govis slauca ar rokām, piefermas laucinė audzēja brūnām lopbarības bietes, mēslus mēza un barību dalīja ar rokām. Trauls pusauga meitēns darīja pteauguša cilvēka darbus...

Tagad fermā ir vēl viens jaunums: uzbūvēts trešais — nobarojamo jaunoļu korpus. Vadītājas darba slodze, par laimi, nepalīnāsies, jo nu viņai būs arī palīdzē. Ar gandarījumu Feodosija Pavlova vēro, kā dzīve iet uz priekšu cilvēka darba atviegļojuma virzienā: jaunajā kūti ir gan mehanizēta barības padeve, gan mehanizēta mēslu izvākšana. Tajā jau strādā Ingānu ģimene (attēlā): vīrs Eriks traktorists, sieva Valentīna — teļkopēja, savus ierastos kinomehānikas pienākumus atliekot pašam vakara stundām, kad darbi fermā padarīti. Drīz viņiem piebiedrojās otra teļkope Matrjona Fjodorova.

Kā redzat, Zaseku fermā šobrīd «zaigznu stunda» — patīkami jaunumi un nemainīgs darba prieks.

Tehnikā ir tāds termins — metālu nogurums. Mēs esam pieraduši domāt, ka metāls ir stiprs un ciets. Taču izrādās, ka cilvēka sirds var izturēt daudz lielākas pārslodzes nekā metāls. Bet arī tās izturība ir robeža. Organisms nekurnot krāj pārinājumus, līdz kādu dienu vādzis lūst. Arī Feodosijai Pavlovai nācies samaksāt par torēziļo strādāšanu pāri spēkiem. Pirms četriem gadiem viņai izdarīta sarežģīta sirds operācija. «Ja nodzīvošu līdz pensijai, arī tad bez darba nevarēšu iztikt,» tā viņa, pazīstot sevi, apgalvo tagad. «Ja nodzīvošu...» Tas droši vien nav tik vienkāršs — visu laiku būt bēdīgās priekšnojautās. Bet vai

kāds par to uzminēs, skatoties F. Tolstopjatovas vienmēr možajā, veselīgajā seļā? Viņa nav no čikstētājām.

M. AUSTRUMA

Linu fabrikā sākas kārtējā remontsezona, strādnieces, kas apkalpoja mīstīšanas un kulstīšanas tehnoloģisko līniju un citus agregātus, pa lielākajai daļai ir atvaļinājums. Tiesa darbs pārtraukts arī mērcēšanas iecirknī, kurā daudzus gadus par meistari strādā Anna Romanovska.

ATTEĻA: meistare apspriežas (no labās) ar strādniecēm.

Katrs var iegūt labu lopbarību

Daudzgadīgo zāļu pļaušanu lopbarības gatavošanai var sākt tad, kad stiebrzāles vārpo un taurinzieži ir pumpuros, zāles, mitrums 80 — 82 procenti. Jāpviņina līdz 70 — 72% mitruma un jāskābē, pievienojot «AIZ-2», «Ester-3» pa 5 — 6 litri uz tonnu, apvītinot līdz 65 — 70% mitrumam, konservantu devu samazina līdz 4,5 — 5 litriem uz tonnu. Kad stiebrzāles savārpojušas un taurinzieži sākuši ziedēt, zāles mitrums ir 75 — 80%, to apvīnina līdz 40 — 65% mitruma, bez ķīmiskiem konservantiem gatavo vītskābarību un skābsienu. Bez apvītināšanas skābē pievienojot pa 2 — 4 kg benzokābes uz tonnu, 8 — 12 litrus silobena, 5 — 6 litrus superilobena un «AIV-2». «Ester-3» vai laktorīnu (bioloģisko ieraugu) pa 2 litriem uz tonnu (atskaidot ar 3 litriem ūdens). Apvītinot zāli līdz 35 — 45% mitrumam, gatavo irdeno sieru, izmantojot aktīvo vēdināšanu ar uzsildītu

gaisu un zārdos. Kad stiebrzāles sāk ziedēt, taurinzieži ir pilnās ziedos, zāles mitrums ir 73 — 75%, ar visiem tehnoloģiskajiem panēmieniem gatavo sienu, arī zārdos, apvīnāto zāli skābē bez konservantu piedevas, bet bez apvītināšanas var skābēt ar laktorīnu, benzokābi, silobenu.

Barības ieskābēšanas apstākļus būtiski iespaido zāles apvītināšana līdz 75% mitruma, ja masas mitrums ir 85%, no 1 tonnas skābarības izdalās līdz 200 litri sulas, pie 80% mitruma — 100 litri un 75% — 30 litri. Neforsēt blīvšanai ar smagajiem traktoriem — sulas izdalīšanās nav pieļaujama, tranšējā dienā jāieliek ne mazāk kā 0,8 metrus biezs noblīvets slānis. Pletiekamī blīvējot un rūpīgi hermetizējot, jāpanāk, lai ieskābētajā masā temperatūra nepārsniegtu 35 — 37 grādus pēc Celsija. Jānodrošina konservantu vienmērīga pievienošana paredzētajās devās ar dozatoriem, nav pieļaujama uzliesana ar leikannu vai slūteni. Nepieļaut zemes ptejukumus, jo tie veicina

sviestskābo rūgšanu. Benzokābi lieto masai, kuras mitrums augstāks par 75%, lai tā var izšķīst. Ieteicams lietot viena veida ķīmiskos konservantus.

Skābsiena gatavošanā stiebrzāles uz lauka jāapvīnina 40 — 60% mitruma, taurinzieži — 40 — 50%, vairāk vītinot, pieaug lapu zudumi. Vālus novāc ar pacelājumiem smalcinātājiem, zāli sasmalcina līdz 10 cm garumam — garāku masu grūtāk noblīvēt un vēlāk izņemt izēdināšanai, dienā tāpat ieliek ne mazāku par 0,8 metriem sablīveto slāni. Ja tranšējā temperatūra paaugstinās virs 37 grādiem, tas nozīmē, ka darba tempi nav pietiekami. Blīvēšanā pielietojami traktori ar lielu masu — T-150, T-130, K-700, DT-75 un citi. Tranšēja rūpīgi jāhermetizē ar iepriekš salīmētu vai sakausētu vienlaikus plēvi un jāpber ar 15 cm biezu kūdras vai zāgu skaidu kārtu, jānodrošina skaidu kārtu, jānodrošina vienmērīga pievienošana paredzētajās devās ar dozatoriem, nav pieļaujama uzliesana ar leikannu vai slūteni. Nepieļaut zemes ptejukumus, jo tie veicina

siena un 10 cm biezu skābarības slāni.

Sienu, uz lauka kaltējot līdz 17% mitrumam, gatavo tikai no stiebrzālēm. Nopļautā zāle jāārda divas reizes dienā — tūlīt pēc rāsas nokrišanas un pusdienas laikā. Ārdīšana valrs nav pieļaujama, ja stiebrzāles mitrums mazāks par 40 — 45%, aboliņa — par 50%. Ja zāles raža mazāka par 150 cūnt no hektāra, labos laika apstākļos var pielietot ārdīšanu. Aktīvajā vēdināšanā ar uzsildītu gaisu irdena siena mitrums nedrīkst pārsniegt 50%, ar atmosfēras gaisu — 40%, gatavojot presētu sienu — attiecīgi — 40 un 30%. Skūni siens ar aktīvo vēdināšanu jāizkaltē 4 — 5 dienu laikā, pretēja gadījumā sāk pelēt. Sāls piedeva 5 — 10 kilogrami uz tonnu dod iespēju saglabāt sienu ar paaugstinātu mitrumu — ap 18 — 20%.

Novāksim zālājus tad, kad augos visvairāk barības vielu, tā sekmējot zāles lopbarības barotāvērtības paaugstināšanu.

Katram veidam ir savs optimālais novāksšanas laiks.

tā ilgums ir 10 — 15 dienas, sava tehnoloģija, atbilstoša attīstības fāzei un mitruma daudzumam.

Zāļu veidi	Optimālais novāksšanas laiks
Kamolzāle, lapsaste	25.05. — 05.06.
Lucerna	05.06. — 20.06.
'Skrīveru agrais' aboliņš	05.06. — 15.06.
Plavas auzene	08.06. — 20.06.
'Stendes agrais' aboliņš	12.06. — 25.06.
'Priekulu-66' agrais aboliņš	15.06. — 27.06.
Bastarda aboliņš	15.06. — 30.06.
Timotiņš	24.06. — 05.07.
Vēlais aboliņš	

Rādītāji	Novāksšanas fāze				
	vārpošana	ziedēšanas sākums	ziedēšana	pēc pārziedēšanas	
Raža, c/ha:					
1. plāvums	25	32	31	29	
2. plāvums	15	12	3	0	
kopā	40	44	34	29	
barības vien. sagr. proteīns	22,4	22,8	17,0	13,5	
1 kg satur:					
bar. vienības	0,56	0,52	0,50	0,45	
sagr. proteīnu, g	65	54	50	38	
sagr. proteīns	2,6	2,4	1,7	1,1	
Piena ieguve, kg/ha:					
pēc sagr. prot.	2360	2180	1550	1000	
%	100	92	66	42	

